

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 70

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 27 ianuarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 733 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal	2-3
Decizia nr. 734 din 6 decembrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale	4-7
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
844/2016. — Decizie a directorului general al Administrației Naționale a Penitenciarelor pentru aprobarea Normelor metodologice privind sistemul de control intern managerial în Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate	8
112. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru stabilirea competenței privind preluarea și valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire a procedurilor de valorificare a acestora	9-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 733

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Ionuț Cristian Gavra, în Dosarul nr. 1.247/1.752/2015/a1 al Tribunalului Sălaj — Secția penală, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 724D/2016.

2. La apelul nominal lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate, având în vedere că aceasta a fost ridicată în procedura de cameră preliminară, fază procesuală în care nu se realizează individualizarea pedepsei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 27 aprilie 2016 pronunțată în Dosarul nr. 1.247/1.752/2015/a1, **Tribunalul Sălaj — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal.** Excepția a fost ridicată de Ionuț Cristian Gavra cu ocazia soluționării contestației formulate de autor împotriva Încheierii de cameră preliminară din data de 12 ianuarie 2016, prin care au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpat, autor al excepției, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 conduc la ultraactivitatea dispozițiilor art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, adică la incidența acestora și după ieșirea lor din vigoare. Susține că legea nouă poate

retroactiva dacă, în ansamblu, conține dispoziții mai favorabile infractorului, față de legea care era în vigoare în momentul săvârșirii infracțiunii, iar, dacă legea veche conține dispoziții mai favorabile infractorului, aceasta va ultraactiva și își va produce efectele și după ieșirea ei din vigoare. Precizează că dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție obligă la aplicarea fie a legii penale vechi, în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, fie a celei noi, intrate în vigoare după comiterea infracțiunii, în timpul procesului penal având ca obiect acea infracțiune, în funcție de caracterul mai favorabil al uneia din legile penale succesive. Atât legea care retroactivează, cât și cea care ultraactivează își pot produce efectele numai dacă sunt mai favorabile infractorului, în caz contrar — dacă ele creează o situație mai grea infractorului — vor fi încălcate dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție. Susține că prevederile de lege criticate creează o situație mai grea persoanelor aflate în ipoteza autorului excepției, respectiv care sunt judecate pentru o infracțiune intenționată pentru care legea prevede pedeapsa închisorii alternativ cu amenda și care au săvârșit noua infracțiune în termenul de încercare pentru o pedeapsă a închisorii suspendată condiționat, în temeiul art. 81 din Codul penal din 1969. Astfel, acestor persoane li se aplică obligatoriu dispozițiile art. 83 alin. 1 din Codul penal din 1969, în condițiile în care, dacă art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 ar fi prevăzut că se aplică regimul suspendării sub supraveghere din actualul Cod penal — art. 96 alin. (4) — revocarea suspendării și dispunerea executării pedepsei ar avea loc numai dacă pentru noua infracțiune s-ar pronunța o condamnare la pedeapsa închisorii. *Per a contrario*, dacă pentru noua infracțiune s-ar aplica pedeapsa amenzii, nu va mai avea loc revocarea și dispunerea executării pedepsei. Susține, de asemenea, că prevederile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 conduc la combinarea unor dispoziții din Codul penal din 1969 cu dispoziții ale actualului Cod penal, fiind creată astfel o a treia lege — *lex tertia* — contrar celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 265 din 6 mai 2014.

6. **Tribunalul Sălaj — Secția penală**, judecătorul de cameră preliminară, apreciază ca fiind neîntemeiată excepția de neconstituționalitate. În acest sens, face referire la deciziile Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014, nr. 221 din 2 aprilie 2015 și nr. 692 din 20 octombrie 2015, cu precizarea că nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor precizate fiind aplicabile și în cauza pendinte, totodată, însușindu-și în întregime argumentele instanței de control constituțional.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și, în acest sens, face referire la soluția și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 648 din 11 noiembrie 2014.

9. **Avocatul Poporului** precizează că punctul său de vedere, exprimat în sensul constituționalității prevederilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012, a fost transmis în dosarele Curții Constituționale nr. 788D/2015 și nr. 958D/2015, fiind reținut în deciziile Curții Constituționale nr. 632/2015 și nr. 715/2015. Precizează că își menține punctul de vedere anterior exprimat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut: „*Regimul suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute la alin. (1), inclusiv sub aspectul revocării sau anulării acesteia, este cel prevăzut de Codul penal din 1969.*”

13. Autorul excepției susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în cadrul democrației constituționale, art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, și art. 61 alin. (1) potrivit căruia Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, excepție ridicată de Ionuț Cristian Gavra, în Dosarul nr. 1.247/1752/2015/a1 al Tribunalului Sălaj — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Sălaj — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că aceasta a fost ridicată cu ocazia soluționării contestației formulate de autor, în temeiul art. 347 din Codul de procedură penală, împotriva Încheierii de cameră preliminară din data de 12 ianuarie 2016, prin care au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpat, autor al excepției, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei. Curtea reține că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate trebuie să aibă legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată.

15. Totodată, în jurisprudența sa, Curtea a reținut că excepția trebuie invocată într-un moment al procesului în care relevanța sa să poată fi apreciată pe baza stării de fapt și a probelor administrate. O excepție de neconstituționalitate invocată prematur sau tardiv va fi declarată irelevantă (a se vedea Decizia nr. 53 din 21 martie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 366 din 7 august 2000, Decizia nr. 425 din 13 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 882 din 30 septembrie 2005, Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, și Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015).

16. Or, în prezenta cauză, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal — dispoziții incidente în faza procesuală a fondului — nu are legătură cu faza procesuală a camerei preliminare, în sensul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, așadar cu soluționarea contestației formulate împotriva încheierii de cameră preliminară prin care au fost respinse cererile și excepțiile formulate de inculpat, s-a constatat legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecării cauzei, fiind lipsită de relevanță. În faza camerei preliminare nu sunt incidente, așadar, normele procesual penale privind individualizarea pedepsei.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 734

din 6 decembrie 2016

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procurorul Iuliana Nedelcu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Adrian Dragomirescu, în Dosarul nr. 6.020/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 778D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că, la dosar, autorul excepției a comunicat o adresă prin care precizează că nu dorește să fie prezent la termenul de judecată, și, totodată, partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013, întrucât cauza în care a fost ridicată excepția are ca obiect apelurile declarate împotriva Sentinței penale nr. 355 din 18 mai 2015, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 6.020/63/2013, așadar împotriva unei sentințe pronunțate după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, astfel încât textele de lege criticate nu au incidență în cauză. Totodată, solicită respingerea, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 255/2013, acestea enunțând principiul aplicării imediate a legii procesual penale noi, susținerea neconstituționalității fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 5 mai 2016 pronunțată în Dosarul nr. 6.020/63/2013, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale. Excepția a fost ridicată de Adrian Dragomirescu într-o cauză având ca obiect judecarea apelurilor declarate, printre alții, și de autorul excepției împotriva Sentinței penale nr. 355 din 18 mai 2015, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 6.020/63/2013, având ca obiect acțiunea penală pornită împotriva inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, autorul susține că prevederile criticate sunt contrare dispozițiilor constituționale și convenționale invocate, în măsura în care lipsesc inculpatul de calea de atac a recursului reglementată de lege la data începerii judecării, dar suprimată ulterior, pe parcursul judecării cauzei, prin dispozițiile criticate. Susține că textele de lege criticate sunt în contradicție cu principiul aplicării imediate a legii procesual penale, în măsura în care legea procesual penală este numai activă și niciodată extraactivă, așadar aceasta nu se aplică în trecut, actelor și raporturilor trecute. Astfel, legalitatea procesului penal ce impune reglementarea în condiții de accesibilitate și previzibilitate a desfășurării procedurii judiciare penale, inclusiv în domeniul căilor de atac, reclamă ca procesul început sub imperiul unei legi să fie guvernat de regulile cunoscute la începutul acestuia, căci orice modificare ar lipsi de predictibilitate, de accesibilitate procedura penală astfel începută. Apreciază că modificările în materia căilor de atac nu sunt previzibile, pe de o parte, în măsura în care nu oferă posibilitatea persoanelor cărora li se adresează de a avea reprezentarea consecințelor ce derivă din încălcarea, respectiv ignorarea lor, iar, pe de altă parte, nu sunt predictibile, întrucât nu oferă posibilitatea destinatarului normei de a prevedea, în mod rezonabil, evoluția reglementării, securitatea juridică fiind astfel afectată. Mai mult, consideră că normele criticate nu sunt accesibile, cerință impusă de principiul legalității. Susține că exercitarea căilor de atac, în condițiile legii, reprezintă o componentă a dreptului subiectiv al oricărei părți la un proces echitabil, așa încât modificarea regulilor de procedură prin suprimarea unei căi de atac este în contradicție cu dispozițiile constituționale ale art. 21 și art. 129 referitoare la accesul liber la justiție și folosirea căilor de atac. Arată că imperativul procesului echitabil, reglementat de art. 21 alin. (3) din Constituție, este o reflectare, în plan intern, a dispozițiilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel încât se impune asigurarea caracterului

efectiv al garanțiilor ce definesc procesul echitabil, pe tot parcursul derulării sale, deci inclusiv în căile de atac. Apreciază că exercitarea căilor de atac este parte a dreptului la apărare, astfel încât dispozițiile criticate încalcă și prevederile constituționale ale art. 24 alin. (1), în aceeași măsură fiind încălcate și prevederile constituționale ale art. 16, întrucât se creează o situație discriminatorie a părților aflate în procesul penal.

7. Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Observă că prevederile legale criticate fac parte din categoria normelor ce reglementează competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, procedura care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, este stabilită de lege. În lumina acestui text constituțional, legiuitorul are libertatea de a reglementa în domeniile menționate, asigurând respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, a tuturor principiilor fundamentale prevăzute de lege. Or, prin edictarea normelor tranzitorii de procedură penală, legiuitorul și-a exercitat dreptul său de a legifera un domeniu al relațiilor sociale prevăzut expres de norma constituțională, odată cu adoptarea noilor coduri în materie penală, norme tranzitorii ce nu fac distincție decât în funcție de momentul procesual al cauzei, independent de calitatea părții sau alte criterii stabilite în mod discriminatoriu, cu respectarea garanțiilor ce asigură libertatea de legiferare.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Guvernul** exprimându-și punctul de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Reține că prin art. 3 din Legea nr. 255/2013 a fost stabilită, cu titlu de principiu, aplicarea imediată a legii procesuale noi tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu unele excepții, de la data intrării în vigoare a legii. În aplicarea acestui principiu, dar și având în vedere că apelul a devenit singura cale ordinară de atac ce poate fi exercitată într-un proces penal, Legea nr. 255/2013 a stabilit condițiile și modul în care se va desfășura judecata în căile ordinare de atac. Reține că reglementarea din art. 8 din Legea nr. 255/2013 nu este de natură a afecta constituționalitatea prevederilor invocate, deoarece stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, atât art. 129, cât și art. 126 alin. (2) din Constituție fac referire la „*condițiile legii*” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată urmând a fi prevăzute „*numai prin lege*”. Apreciază că dispozițiile art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 nu aduc atingere dreptului la apărare, accesului liber la justiție și dreptului la un proces echitabil, întrucât nu înlătură posibilitatea de a beneficia de drepturile și garanțiile procesuale instituite prin lege, în cadrul unui proces judecat de către o instanță independentă, imparțială și stabilită prin lege, într-un termen rezonabil. Reține că textele de lege criticate reprezintă o consacrare a principiului privind aplicarea imediată a legii procesuale noi și, totodată, acestea conțin norme clare și previzibile.

10. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 sunt constituționale. Arată că, în cauză, este vorba despre norme de procedură

penală care sunt de imediată aplicare, astfel încât nu se aduce atingere prevederilor constituționale care stabilesc că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile. Reține că, deși legea penală, prin excepție, poate retroactivă — fiind cazul legii penale mai favorabile — în prezenta cauză este invocată o lege procesuală penală care este caracterizată de principiul activității legii. Normele de procedură sunt considerate, în general, aplicabile tuturor litigiilor în curs la momentul intrării lor în vigoare, spre deosebire de normele de drept material, care sunt, în mod obișnuit, interpretate ca nefiind aplicabile unor situații existente anterior intrării lor în vigoare. Observă, totodată, că textele criticate reprezintă norme tranzitorii menite să dea eficiență aplicării în timp a noilor proceduri, realizând o conciliere între principiul activității legii, pe de o parte, și ocrotirea drepturilor și intereselor legitime ale părților, pe de altă parte. Reține că, prin dispozițiile criticate, legiuitorul a ales ca aplicarea căilor de atac prevăzute de legea nouă să se realizeze în funcție de un anumit moment procesual, în speță încheierea fazei procesuale a apelului prin pronunțarea unei decizii. Criteriul ales este unul obiectiv și rezonabil, constituind o garanție în privința previzibilității normelor procedural penale, aplicabil în cazul proceselor penale pendinte. Persoanele aflate în situația descrisă în ipoteza normei au avut posibilitatea să își facă apărărea atât cu ocazia judecării în primă instanță, cât și în calea ordinară de atac a apelului, astfel că nu se poate vorbi de o suprimare a dreptului la un recurs efectiv. Așa încât, apreciază că textele de lege criticate nu încalcă prevederile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil. Observă că deciziile pronunțate de curțile de apel, ca instanțe de apel, pot fi atacate cu recurs în casație și, totodată, reține că părțile beneficiază de un proces echitabil, fiind asigurat și dreptul la două grade de jurisdicție (judecata în primă instanță și în apel).

Arată că legiuitorul național poate introduce sau elimina, în funcție de nevoile sociale care impun o anumită politică penală, gradele de jurisdicție pe care le consideră necesare, în condițiile în care nici reglementările internaționale nu impun un anumit număr maxim al gradelor de jurisdicție sau al căilor de atac, ci numai un număr minim, care este pe deplin respectat. Reglementarea unei singure căi ordinare de atac nu este de natură să îngreuească dreptul de acces liber la justiție, iar persoanele interesate se pot adresa atât primei instanțe, cât și celei de apel, cu orice cerere procedurală prevăzută de lege. În acest sens, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 724 din 5 iulie 2012. În final, reține că reglementările criticate au fost adoptate de legiuitor în cadrul competenței sale, astfel cum este consacrată prin prevederile constituționale ale art. 126 alin. (2) și art. 129.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 și art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013, care au următorul conținut:

— Art. 8: „Hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă.”;

— Art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013: „(1) Apelurile aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală se soluționează de către aceeași instanță, potrivit dispozițiilor din legea nouă privitoare la apel.[...] (3) Deciziile pronunțate în apelurile soluționate potrivit alin. (1) și (2) sunt definitive, în condițiile art. 552 alin. (1) din Codul de procedură penală.”. Curtea reține că art. 552 alin. (1) din Codul de procedură penală prevede că: „Hotărârea instanței de apel rămâne definitivă la data pronunțării acesteia, atunci când apelul a fost admis și procesul a luat sfârșit în fața instanței de apel.”

14. Autorul excepției susține că textele criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) potrivit căruia respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 15 alin. (2) referitor la principiul aplicării legii penale mai favorabile, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) potrivit căruia părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, art. 24 alin. (1) referitor la dreptul la apărare și art. 129 privind folosirea căilor de atac. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Curtea observă că autorul a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 în soluționarea apelurilor declarate, printre alții, și de autorul excepției împotriva Sentinței penale nr. 355 din 18 mai 2015, pronunțată de Tribunalul Dolj în Dosarul nr. 6.020/63/2013, așadar împotriva unei sentințe pronunțate după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală. Curtea va analiza, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, pertinența excepției de neconstituționalitate invocată, în condițiile în care condiția relevanței excepției de neconstituționalitate, respectiv a incidenței textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești, nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat în primul rând interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat. În acest sens, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, „legătura cu soluționarea cauzei”, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun aceste dispoziții legale (a se vedea Decizia nr. 438 din 8 iulie

2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014). Așa încât având în vedere obiectul cauzei în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013, respectiv soluționarea apelurilor declarate împotriva unei sentințe pronunțate după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală, Curtea constată că prevederile criticate care reglementează, pe de o parte, cu privire la legea aplicabilă apelurilor aflate în curs de judecată la data intrării în vigoare a Codului de procedură penală, iar, pe de altă parte, care stabilesc caracterul definitiv al deciziilor pronunțate în apel, potrivit legii procesual penale noi, nu au „legătură cu soluționarea cauzei”. În aceste condiții, Curtea va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 255/2013, Curtea reține că normele criticate consacră principiul aplicării imediate a legii noi, potrivit căruia legea nouă se aplică de îndată tuturor situațiilor care se vor constitui, se vor modifica sau se vor stinge după intrarea ei în vigoare, precum și efectelor viitoare ale unor situații juridice anterior născute, dar neconsumate la data intrării în vigoare a legii noi (în același sens, Decizia nr. 192 din 3 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 492 din 2 iulie 2014), astfel încât aplicarea textului de lege criticat în cazul hotărârilor pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a noului Cod de procedură penală nu echivalează cu încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legilor. Curtea apreciază că autorul excepției de neconstituționalitate solicită, în realitate, ca, prin declararea neconstituționalității textelor de lege criticate, să se permită o ultraactivitate a legii procesuale vechi. Or, Curtea observă că, în jurisprudența sa, a reținut că o normă juridică acționează în timp din momentul intrării ei în vigoare și până în momentul ieșirii sale din vigoare și se bucură de prezumția de constituționalitate. Sunt și excepții de la acest principiu general, cum sunt retroactivitatea și ultraactivitatea legii penale și contravenționale mai favorabile (Decizia nr. 101 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 22 mai 2013). Totodată, prin Decizia nr. 932 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 19 ianuarie 2007, Curtea a statuat că orice lege se aplică numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, care are efecte și asupra raporturilor juridice penale sau contravenționale născute anterior intrării sale în vigoare.

17. În ceea ce privește domeniul de aplicare al legii procesual penale, Curtea reține că a fost consacrat principiul activității acesteia, care presupune că aceasta este de imediată aplicare, vizând și cauzele în curs de urmărire penală sau judecată. Curtea reține că, în exercitarea legitimității sale constituționale de a adopta norme de procedură, conferită de art. 126 alin. (2) din Constituție, legiuitorul a înțeles să reglementeze principiul aplicării imediate a legii noi în materie procesual penală, stabilind prin textul de lege criticat că hotărârile pronunțate în primă instanță după intrarea în vigoare a legii noi sunt supuse căilor de atac, termenelor și condițiilor de exercitare ale acestora, prevăzute de legea nouă. În această împrejurare, Curtea observă că stabilirea competenței instanțelor judecătorești și instituirea regulilor de desfășurare a procesului, deci și reglementarea căilor de atac, constituie

atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, Curtea a reținut, cu mai multe prilejuri, că acesta este sensul art. 129 din Constituție, text care face referire la „condițiile legii” atunci când reglementează exercitarea căilor de atac, ca de altfel și al art. 126 alin. (2) din Constituție, care, referindu-se la competența instanțelor judecătorești și la procedura de judecată, stabilește că acestea „sunt prevăzute numai de lege” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 460 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.153 din 7 decembrie 2004).

18. În ceea ce privește invocarea principiului previzibilității legii, Curtea observă că autoritatea legiuitoare, Parlamentul sau Guvernul, după caz, are obligația de a edicta norme care să respecte trăsăturile referitoare la claritate, precizie, previzibilitate și predictibilitate. Referitor la aceste cerințe, Curtea Europeană a Drepturilor Omului s-a pronunțat în mod constant, statuând că o normă este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane — care, la nevoie, poate apela la consultanță de specialitate — să își corecteze conduita (Hotărârea din 29 martie 2000, pronunțată în Cauza *Rotaru împotriva României*, Hotărârea din 23 septembrie 1998, pronunțată în Cazul *Petra împotriva României*), iar cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie să fie, în același timp, accesibilă și previzibilă. (Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit*). Totodată, Curtea a constatat că, deși normele de tehnică legislativă nu au valoare constituțională, prin reglementarea acestora legiuitorul a impus o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura

sistematizarea, unificarea și coordonarea legislației, precum și conținutul și forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislații care respectă principiul securității raporturilor juridice, având claritatea și previzibilitatea necesară (Decizia nr. 26 din 18 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 116 din 15 februarie 2012). Din analiza textului de lege supus controlului de constituționalitate Curtea constată că acesta îndeplinește cerințele mai sus menționate, nefiind lipsit de previzibilitate.

19. Cât privește invocarea dreptului la apărare, reglementat la art. 24 din Constituție, Curtea reține că dreptul la apărare conferă oricărei părți implicate într-un proces, potrivit intereselor sale și indiferent de natura procesului, posibilitatea de a utiliza toate mijloacele prevăzute de lege pentru a invoca în apărarea sa fapte sau împrejurări. Acest drept presupune participarea la ședințele de judecată, folosirea mijloacelor de probă, invocarea excepțiilor prevăzute de legea procesual penală, exercitarea oricăror altor drepturi procesual penale și posibilitatea de a beneficia de serviciile unui apărător. În aceste condiții, Curtea constată că prevederile de lege criticate, reglementând cu privire la principiul aplicării imediate a legii procesual penale noi, nu contravin dispozițiilor constituționale privind dreptul la apărare.

20. Totodată, cu privire la critica de neconstituționalitate referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii, autorul excepției de neconstituționalitate a procedat la simpla invocare a dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1), fără a prezenta motive sau argumente în susținerea excepției, și cum din formularea excepției nu se poate deduce, în mod rezonabil, vreo critică de neconstituționalitate, Curtea nu poate reține excepția de neconstituționalitate raportată la aceste prevederi constituționale.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) și (3) din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale, excepție ridicată de Adrian Dragomirescu, în Dosarul nr. 6.020/63/2013 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 8 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesual penale sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 decembrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI
ADMINISTRAȚIA NAȚIONALĂ A PENITENCIARELOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor metodologice privind sistemul de control intern managerial în Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate

Pentru aplicarea prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 119/1999 privind controlul intern/manAGERIAL și controlul financiar preventiv, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6¹ din Ordinul secretarului general al Guvernului nr. 400/2015 pentru aprobarea Codului controlului intern managerial al entităților publice, cu modificările și completările ulterioare,

în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2016 pentru organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Penitenciarelor și pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu completările ulterioare,

directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice privind sistemul de control intern managerial în Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Administrația Națională a Penitenciarelor și unitățile subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentei decizii.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Administrației Naționale a Penitenciarelor,
Marius Vulpe

București, 13 decembrie 2016.
Nr. 844.

---

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 70 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN
pentru stabilirea competenței privind preluarea și valorificarea
bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului,
precum și a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire
a procedurilor de valorificare a acestora

Având în vedere prevederile art. 2 lit. a) și art. 2¹ din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și prevederile Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 144/2014, cu modificările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (3) și art. 13² din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — În sensul art. 2 lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumită în continuare *O.G. nr. 14/2007*, prin *organe de valorificare* se înțelege:

a) Direcția generală executări silite cazuri speciale, prin structurile centrale și regionale din cadrul acesteia cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor, pentru bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) administrațiile județene ale finanțelor publice din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, respectiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, prin serviciile/birourile/compartimentele cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor, pentru bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, altele decât cele de la lit. a);

Art. 2. — (1) În sensul art. 2¹ din O.G. nr. 14/2007, organele de valorificare competente să preia bunurile de la deținătorii acestora sunt următoarele:

a) structurile regionale din cadrul Direcției generale executări silite cazuri speciale desemnate de către conducerea acesteia, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) structurile prevăzute la art. 1 lit. b), pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a), în a căror arie de competență sunt situate acestea.

(2) În vederea indicării structurii regionale competente pentru a prelua bunurile prevăzute la alin. 1 lit. a), deținătorii se vor adresa în prealabil Direcției generale executări silite cazuri speciale.

(3) Bunurile intrate în proprietatea privată a statului se predau organelor de valorificare de către deținătorii acestora pe bază de proces-verbal de predare-primire în termenul prevăzut la art. 3 alin. (1) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare, după cum urmează:

a) structurilor regionale cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor din cadrul Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) serviciilor/birourilor/compartimentelor cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor din cadrul administrațiilor județene ale finanțelor publice, respectiv Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, pentru bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, altele decât cele de la lit. a).

Art. 3. — Competența în valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului de la persoane fizice, juridice sau alte entități este în sarcina:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, prin structurile regionale cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor din cadrul Direcției operative de valorificare bunuri confiscate, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) administrațiilor județene ale finanțelor publice din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, respectiv Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice București, prin serviciile/birourile/compartimentele de valorificare, pentru toate

bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

Art. 4. — Monitorizarea procedurilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului de la persoane fizice, juridice sau alte entități este în sarcina:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) Direcției generale de planificare, monitorizare și sinteză din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru toate bunurile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

Art. 5. — Metoda de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se stabilește de către directorul general al:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, la propunerea structurilor din cadrul acesteia, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

Art. 6. — Reprezentantul organului de valorificare în comisia de preluare-distrușgere constituită la nivelul deținătorului în componența prevăzută la art. 2 alin. (6) din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 14/2007 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 731/2007, republicată, cu modificările și completările ulterioare, va fi desemnat de directorul general al:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

Art. 7. — (1) Bunurile intrate în proprietatea privată a statului se evaluează de către comisia de evaluare constituită la nivelul fiecărei structuri regionale cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului, prin decizie emisă de directorul general al:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

(2) Comisia de evaluare a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea se constituie în componența prevăzută la art. 6 alin. 41 din O.G. nr. 14/2007

și este coordonată de un președinte, organul de valorificare competent fiind reprezentat în cadrul acesteia de 2 membri titulari și 2 membri supleanți, astfel:

a) un membru titular sau un membru supleant din Compartimentul de valorificare a bunurilor confiscate din cadrul Serviciului executări silite cazuri speciale regional, respectiv Serviciul sentințe penale București, după caz, sau din Serviciul de coordonare a activității de valorificare a bunurilor confiscate — în calitate de președinte;

b) un membru titular sau un membru supleant din cadrul Serviciului executări silite cazuri speciale regional, respectiv Serviciul sentințe penale București, după caz, sau din Serviciul de coordonare a activității de valorificare a bunurilor confiscate.

(3) Rezultatele evaluării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea sunt consemnate într-un proces-verbal de evaluare întocmit de comisia de evaluare în 3 exemplare, semnat de membrii acesteia și avizat de directorul general al Direcției generale executări silite cazuri speciale. Directorul general al Direcției generale executări silite cazuri speciale poate delega această atribuție șefilor de serviciu ai serviciilor executări silite cazuri speciale regionale, respectiv șefului Serviciului valorificare sentințe penale București.

Art. 8. — (1) Pentru valorificarea prin licitație publică a bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului de la persoane fizice, juridice sau alte entități se constituie comisia de licitație, prin decizie a directorului general al:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

(2) Comisia de licitație constituită pentru valorificarea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea la nivelul structurilor regionale este formată din 3 membri titulari și 3 membri supleanți din cadrul serviciilor executări silite cazuri speciale regionale, respectiv Serviciului sentințe penale București, după caz, sau din Serviciul de coordonare a activității de valorificare a bunurilor confiscate, din care unul în calitate de președinte.

Art. 9. — (1) Distrușgerea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului se efectuează în condițiile prevăzute de O.G. nr. 14/2007 de către comisia de distrușgere, constituită la nivelul structurilor cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, prin decizie emisă de directorul general al:

a) Direcției generale executări silite cazuri speciale, pentru bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea;

b) direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, pentru toate bunurile intrate în proprietatea privată a statului, cu excepția celor prevăzute la lit. a).

(2) Comisia de distrugere a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea este coordonată de un președinte, organul de valorificare competent fiind reprezentat în cadrul acesteia de 2 membri titulari și 2 membri supleanți, astfel:

a) un membru titular sau un membru supleant din Compartimentul de valorificare a bunurilor confiscate din cadrul Serviciului executări silite cazuri speciale regional, respectiv Serviciul sentințe penale București, după caz, sau din Serviciul de coordonare a activității de valorificare a bunurilor confiscate, în calitate de președinte;

b) un membru titular sau un membru supleant din cadrul Serviciului executări silite cazuri speciale regional, respectiv Serviciul sentințe penale București, după caz, sau din Serviciul de coordonare a activității de valorificare a bunurilor confiscate.

Art. 10. — (1) Administrațiile județene ale finanțelor publice, respectiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, în termen de 30 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, vor proceda la predarea dosarelor de valorificare a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea.

(2) Dosarele de valorificare vor fi opisate, numerotate și însoțite de nota de prezentare, întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 1 la prezentul ordin. Dosarele de valorificare vor fi predate compartimentelor de valorificare a bunurilor confiscate din cadrul serviciilor executări silite cazuri speciale regionale și Serviciului valorificării sentințe penale București, după caz, pe bază de proces-verbal întocmit potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 2 la prezentul ordin.

Art. 11. — (1) Administrațiile județene ale finanțelor publice, respectiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, în termen de 15 zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, vor proceda la inventarierea tuturor bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea, existente la data inventarierii, pe tipuri de bunuri, metode de valorificare și locuri de deținere, potrivit modelelor listelor de inventar prevăzute în anexele nr. 3a, 3b, 3c și 3d la prezentul ordin.

(2) Bunurile intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea, în termen de 30 de zile lucrătoare de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, vor fi predate

compartimentelor de valorificare a bunurilor confiscate din cadrul serviciilor executări silite cazuri speciale regionale și Serviciului valorificării sentințe penale București, după caz, pe baza listelor de inventariere întocmite cu ocazia inventarierii.

Art. 12. — (1) Procedura de valorificare a bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea, aflată în curs de desfășurare, va fi continuată de către Direcția generală executări silite cazuri speciale începând cu data predării dosarelor de valorificare prevăzute la art. 10 alin. (1) și a predării bunurilor prevăzute la art. 11 alin. (2), prin structurile regionale cu atribuții în domeniul valorificării bunurilor, actele emise anterior rămânând valabile.

(2) Până la data predării dosarelor de valorificare prevăzute la art. 10 alin. (1) și a predării bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea, prevăzută la art. 11 alin. (2), procedura de valorificare a acestora este în sarcina organelor de valorificare din cadrul administrațiilor județene ale finanțelor publice din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice.

(3) Distrugerea bunurilor intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea până la data predării dosarelor de valorificare prevăzute la art. 10 alin. (1) și a predării bunurilor, prevăzută la art. 11 alin. (2), este în sarcina organelor de valorificare din cadrul administrațiilor județene ale finanțelor publice din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice, care vor proceda la notificarea Direcției generale executări silite cazuri speciale în termen de 3 zile lucrătoare de la constatarea condițiilor prevăzute de lege pentru distrugere.

Art. 13. — Anexele nr. 1, 2, 3a, 3b, 3c și 3d fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 14. — Agenția Națională de Administrare Fiscală și structurile subordonate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 15. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 16. — La intrarea în vigoare a prezentului ordin, Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 828/2016 pentru stabilirea competenței privind preluarea și valorificarea bunurilor intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, precum și a structurilor abilitate cu ducerea la îndeplinire a procedurilor de valorificare a acestora și/sau a sumelor confiscate, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 142 din 24 februarie 2016, se abrogă.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Eugen Dragoș Doros

DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE .....

ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE .....

NOTĂ DE PREZENTARE

Organ de valorificare:					
Funcționar public desemnat (nume, prenume, funcție)					
1.	Dosar de valorificare: număr/data				
2.	Sentință/Hotărâre/Decizie număr/data				
3.	Organul de urmărire penală				
4.	Instanța care a dispus confiscarea				
5.	Persoana de la care s-a dispus confiscarea				
	Nume/denumire			CNP/CUI	
6.	Tip confiscare				
	Specială			Extinsă	
7.	Categoría bunurilor confiscate				
	imobile	mobile	sume bani	active necorp.	metale și pietre prețioase
8.	Denumirea bunurilor confiscate				
	U.M.				
	Cantitate				
9.	Situția preluării bunurilor				
	Preluate			Nepreluate	
10.	Localizarea/Depozitarea bunurilor				
	Data:				
11.	Stadiul evaluării bunurilor				
	Evaluat			Neevaluat	
12.	Prețul de evaluare				
	Data:				
13.	Valoarea de evaluare				
14.	Metoda de valorificare				
15.	Măsurî întreprinse de către organele de valorificare (prezentare cronologică)				
	Nr. crt.	Document		Data	
	1				
	2				
	3				
4...					
16.	Stadiul procedurii de valorificare				
Se va înscrie NEÎNCEPUTĂ în situația în care procedura nu a fost declanșată sau se înscrie ultima măsură de valorificare luată și data acesteia în situația în care procedura nu a fost finalizată (de exemplu: preluat, evaluat, reevaluat, anunț publicitar, expus la vânzare în magazin, predat în consignație, L1, L2, L3 etc., în cazul licitațiilor publice etc.).					

Șef administrație,
(nume, prenume)

Verificat
(nume, prenume, funcție)

Întocmit,
(nume, prenume, funcție)

PROCES-VERBAL
de predare-primire a dosarelor de valorificare a bunurilor
intrate în proprietatea privată a statului prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală
prin care s-a dispus confiscarea

Încheiat astăzi, ..., la sediul .....

Între subsemnatul ....., în calitate de predător, și .....,

(nume/prenume, funcție din cadrul .....

(nume/prenume, funcție din cadrul .....

în calitate de primitor, s-a procedat la predarea-primirea dosarelor de valorificare a bunurilor confiscate prin sentințe/hotărâri/decizii rămase definitive în materie penală, prezentate în tabelul următor:

Nr. crt.	Organ de valorificare	Dosar de valorificare Nr./dată	Notă de prezentare Nr./dată	Observații

Predător,

Primitor,

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .....

Conducătorul unității,

Director general/Director executiv colectare,

Direcția generală executării silite cazuri speciale
 Direcția operativă valorificare bunuri confiscate
 Șef serviciu executării silite cazuri speciale regional,

Compartiment valorificare bunuri

ANEXA Nr. 3a

DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE .....

ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE .....

LISTA DE INVENTAR
al bunurilor imobile intrate în proprietatea privată a statului
prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală
prin care s-a dispus confiscarea

Nr. crt.	Date despre bunurile imobile inventariate					Date despre titlul executoriu prin care au intrat în proprietatea privată a statului		
	Tip imobil*	Locație	Înregistrat în evidențele O.C.P.I.		Valoare de evaluare	Nr. și dată hotărâre/sentință/decizie judecătorească definitivă	Nume și prenume persoană fizică/denumire persoană juridică de la care s-a confiscat	CNP/CUI
			DA/NU	Data intabulării				
0	1	2	3	4	5	6	7	8

Director general,

Director executiv colectare,

Șef administrație,

Șef administrație adjunct,

Întocmit,

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume, funcție)

* Se va înscrie tipul de bun imobil (casă/vilă, teren, construcție + teren, apartament etc.)

DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANȚELOR PUBLICE .....

ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANȚELOR PUBLICE .....

LISTA DE INVENTAR
al bunurilor mobile* intrate în proprietatea privată a statului
prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală
prin care s-a dispus confiscarea

Loc de depozitare/deținere** : .....   Consignatar*** : .....

Locație : .....

Nr. crt.	Date despre bunurile mobile inventariate						Date despre titlul executoriu prin care au intrat în proprietatea privată a statului		
	Denumirea bunurilor inventariate	UM	Cantitate	Preț unitar de evaluare	Valoare de evaluare	Metoda de valorificare****	Nr. și dată hotărâre/sentință/decizie judecătorească definitivă	Nume și prenume persoană fizică/denumire persoană juridică de la care s-a confiscat	CNP/CUI
0	1	2	3	4	5 = 3 x 4	6	7	8	9

Director general,

*Director executiv
colectare,*

Șef administrație,

*Șef adjunct
administrație,*

Întocmit,

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume, funcție)

* Cu excepția bunurilor mobile de natura autovehiculelor, utilajelor, navelor, ambarcațiunilor, aeronavelor și metalelor și pietrelor prețioase.

** Lista se va întocmi pentru fiecare loc de depozitare/deținere (magazie, depozit, magazin, consignație etc.).

*** Se va înscrie numai în cazul în care bunurile sunt valorificate în regim de consignație (deținute la consignatar).

**** Se vor avea în vedere metodele de valorificare prevăzute la art. 9 din O.G. nr. 14/2007.

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE .....

INVENTARUL
metalelor și pietrelor prețioase intrate în proprietatea privată
prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală
prin care s-a dispus confiscarea

Nr. crt.	Date despre metalele și pietrele prețioase						Date despre confiscare			Data evaluării	Valoare stabilită în urma evaluării
	Tip*	Puritate/Calitate**	Forma de prezentare***	UM	Cantitatea	Loc de depozitare (depunere)	Document de intrare în proprietatea privată a statului (Nr. hotărâre judecătorească definitivă)	Data intrării în proprietatea privată a statului	Persoanele de la care s-a dispus confiscarea		

Director general,

Director executiv colectare,

Șef administrație,

Șef administrație adjunct,

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

.....
(nume, prenume)

Întocmit

.....
(nume, prenume, funcție)

* Tip: aur, argint etc.

** Puritate/calitate: concentrație, karate etc.

*** Forma de prezentare: lingouri, bijuterii etc.

DIRECȚIA GENERALĂ REGIONALĂ A FINANTELOR PUBLICE .....

ADMINISTRAȚIA JUDEȚEANĂ A FINANTELOR PUBLICE .....

LISTA DE INVENTAR
al autovehiculelor, utilajelor, navelor, ambarcațiunilor și aeronavelor intrate în proprietatea privată a statului
prin hotărâri judecătorești definitive pronunțate în materie penală prin care s-a dispus confiscarea

Nr. crt.	Date despre bunurile mobile inventariate										Date despre titlul executoriu prin care au intrat în proprietatea privată a statului						
	Tip bun inventariat*	Tip autovehicul**	Marca	An de fabricație	Nr. înmatriculare	Serie/serie șasiu***	Expertiză tehnică		Valoare de evaluare****	Loc de deținere	Transmitere SGG		Nr. și dată hotărâre/sențință/decizie judecătorească definitivă	Nume și prenume persoană fizică/denumire persoană juridică de la care s-a confiscat	CNP/CUI		
0	1	2	3	4	5	6	DA/NU	Data	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Director general,
 .....

Director executiv colectare,
 .....

Șef administrație,
 .....

Șef adjunct administrație,
 .....

Întocmit,
 .....

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume)

(nume, prenume, funcție)

* Se va înscrie tipul de bun inventariat (autovehicul, utilaj, ambarcațiune, navă, aeronavă).

** Se va înscrie tipul de autovehicul (autoturism, limuzină, SUV, autoutilitară, rulotă etc.).

*** Se vor înscrie date acolo unde este cazul.

**** Dacă bunurile au fost preluate, dar neevaluate se va înscrie „în curs de evaluare” și data preluării.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2017 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

